

ע"פ 45195/05/19 - ע' ו' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

18 יולי 2019

ע"פ 45195-05-19 ו' נ' מדינת ישראל

לפני הרכב כבוד השופטים:

רון שפירא, נשיא [אב"ד]

בטינה טאובר

עדי חן-ברק

המערער

ע' ו'

ע"י ב"כ עו"ד וופא זועבי פאהום

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

הודעת ערעור מיום 20/5/19 על פסק דינו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט גנות), מיום 28/3/19, בתיק פלילי 61009-05-13

פסק דין

השופטת עדי חן ברק

ערעור הנאשם על פסק דינו של בית המשפט השלום בחיפה (כב' השופט משה גינות), אשר ניתן ביום 28/3/19 בת"פ 61009-05-13. במהלך שמיעת טיעוני הצדדים בפנינו חזר בו המערער מהערעור ביחס להכרעת הדין, וצמצם הערעור ביחס לגזר הדין בלבד.

א. פירוט האישומים והכרעת בית המשפט קמא:

- ביום 11/6/18 הורשע המערער, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה ממשית - עבירה לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), תקיפות שונות - עבירה לפי סעיף 382(ב) (2) + 379 לחוק העונשין, כליאת שווא - עבירה לפי סעיף 377 לחוק העונשין, איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, הדחה בחקירה - עבירה לפי סעיף 245(ב) לחוק העונשין, ושיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.
- בתו של המערער, ילידת 00.00.1996 (להלן: "המתלוננת"), הייתה נכון למועד הרלוונטי לכתב האישום קטינה אשר התגוררה יחד עם אביה המערער בביתו שבג'ת. בשנת 2011 נפטרה אימה של המתלוננת, שהייתה אשתו הראשונה של המערער, ממחלת הסרטן, והמערער נותר לבדו עם 5 ילדים.

המתלוננת הינה בתו הבכורה שהייתה במועדים הרלבנטיים לכתב האישום בת 17.

3. העבירות בהן הורשע המערער בוצעו על רקע התנגדותו לקשר שהתקיים בין המתלוננת לבין בחור מכפר סמוך - להלן: "ש.א.". נטען כי המתלוננת נהגה לשוחח עם ש.א. (ייליד 1994) ברשת החברתית פייסבוק בתקופת מחלת אמה. המערער, כאמור, התנגד לקשר בין השניים, ובעקבות התנגדות זו ניתקה המתלוננת את הקשר עם ש.א.

4. ביום 30.4.13 סמוך לשעה 19:00 עבר ש.א. עם רכבו סמוך לביתו של המערער. משהבחין בו המערער, נסע אחריו, ולאחר שש.א. החנה את רכבו, חזר המערער לביתו.

זמן קצר אח"כ תפס המערער את המתלוננת בשערות ראשה, גרר אותה בחוזקה לקומה השלישית של הבית והראה לה את צילומי מצלמת האבטחה המותקנת בחזית הבית. המתלוננת טענה כי אינה מזהה את ש.א. והחלה לבכות. המערער חנק אותה בשתי ידיו, הרימה באוויר באופן שלא יכולה הייתה לנשום עד שהתעלפה. לאחר מכן שפך המערער על הקטינה מים על מנת להעירה.

כשהמתלוננת התעוררה מהעילפון, איים עליה המערער בכך שאמר לה שיש בכוונתו לקחת אותה ל"אדמה שלו על מנת שתמות בחממות". בהמשך, תפס הנאשם את המתלוננת שוב בשערות ראשה וגרר אותה במדרגות הבית. המתלוננת שהתנגדה, נאחזה במעקה המדרגות או אז היכה המערער את המתלוננת עם כבל מחשב על ידה ובטנה.

בהמשך גרר המערער את המתלוננת לתוך מקלחת בקומה השנייה של הבית, ונעל את הדלת. זמן קצר לאחר מכן העביר המערער את המתלוננת למקלחת שנייה בקומה השנייה, ונעל עליה שוב את הדלת, שם כלא אותה המערער עד לשעה 3:00 בלילה. בשעה זו החלה המתלוננת לצעוק ולדפוק על הדלת על מנת שיפתחו לה. המערער פתח את הדלת והמתלוננת ברחה לחדרה ונשכבה על מיטתה.

כעבור כשעה וחצי הגיע המערער לחדרה של המתלוננת, גרר אותה שוב לאותה המקלחת בקומה השלישית בבית ושוב נעל עליה את הדלת. סמוך לשעה 12:00 הביא המערער למתלוננת אוכל ומיד אח"כ נעל עליה את הדלת. המערער המשיך ונעל את המתלוננת במקלחת עד השעה 21:00 של יום 1.5.13. במשך אותו הזמן, מידי פעם המערער היה פותח את דלת המקלחת, מכה את המתלוננת ואומר לה שלא מגיע לה לישון, וכי יוציא אותה מהבית "משוגעת".

כתוצאה מהתקיפה נחבלה המתלוננת ונגרמו לה סימנים כחולים על ידה השמאלית ועל בטנה.

למחרת ביום 2.5.13, ליווה המערער את המתלוננת לבית הספר ואיים עליה שלא תתלונן ולא תספר על מעשיו.

5. יצוין כי המערער הודה בחלק מעובדות כתב האישום. כך למשל, הודה כי נעל את המתלוננת בחדר האמבטיה עד אחרי חצות, והודה בכך שדחף אותה. המערער הורשע כאמור לעיל בהכרעת דין מפורטת וארוכה שנתנה לאחר שמיעת ראיות. ערעור זה מתמקד בשאלת העונש בלבד זאת לאחר שהמערער חזר בו מטענותיו ביחס להרשעה.

6. במסגרת ההליך שהתנהל בבית המשפט קמא הופנה המערער לתסקיר שירות מבחן. מתסקיר

שירות המבחן מיום 22/11/18 עולה כי המערער בן 50 כיום, אב לשמונה ילדים (כולל המתלוננת), חמישה

ילדים מנישואיו הראשונים בגילאי 15-23 ושלושה ילדים מנישואיו השניים בגילאי שנה עד 6, מנהל עסק של חקלאות.

צוין כי המערער השתלב בקבוצה טיפולית בתחום של אלימות במשפחה והשתתפותו בקבוצה זו באופן עקבי סייעו לו לרכוש כלים להתמודדות מול ילדיו. כן נקבע כי המערער חי חיי משפחה יציבים והוא נעדר דפוסי התנהגות אלימים כלפי הסביבה, אם כי במרחב המשפחתי מתקשה לווסת את התנהגותו ומגיב באלימות. התרשמות שירות המבחן הייתה כי על המערער להשתתף בטיפול בתחום של אלימות הורית וניתנה דחייה להגשת תסקיר משלים.

7. בתסקיר משלים מיום 7/2/19 צוין כי המערער שולב בטיפול קבוצתי לאבות שנהגו באלימות כלפי ילדיהם, והוא לוקח חלק פעיל בטיפול ומגיע אליו באופן עקבי. כן צוין כי המערער מביע אמפתיה למצבה של המתלוננת, וכי הוא מגויס לתהליך הטיפולי. צוין כי השתלבותו של המערער בטיפול מפחיתה את הסיכון להישנות מעשים דומים. כן צוין כי המתלוננת, שהינה כיום סטודנטית לרפואה, אינה מעוניינת בקיום קשר עם המערער.

8. שירות המבחן קבע, לסיכום, כי יש להעדיף את הפן השיקומי-טיפולי והומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה וחצי, במהלכו ימשיך המערער את הטיפול בקבוצה טיפולית לאבות שנקטו באלימות כלפי ילדיהם.

9. בתסקיר משלים נוסף מיום 17/3/19 הודגשה חשיבות השתתפותו של המערער בהליך טיפולי והומלץ לשקול שילוב ענישה של צו מבחן לצד צו של"צ בהיקף של 400 שעות למשך שנה על מנת שלא לפגוע בהמשך השתתפותו בהליך הטיפולי.

ב. גזר דינו של בית המשפט קמא:

10. בית המשפט קמא קבע כי מעשיו של המערער פגעו בערכים חברתיים שעניינם שמירה על שלמות הגוף מפני פגיעה פיזית ופגיעה בתחושת הביטחון האישי, בפרט כאשר המעשים בוצעו בתוך התא המשפחתי. מעשי האלימות בהם הורשע המערער הינם חמורים ונעשו בתקופה רגישה עבור המתלוננת, לאחר מות אימה. בית המשפט קמא ציין כי לא התעלם מהעובדה שאף המערער היה נתון ללחצים בעקבות מות אשתו אותה סעד בתקופת מחלתה, ואולם אין בכך כדי להצדיק את האלימות שהפעיל המערער כלפי המתלוננת תוך ניצול לרעה של כוחו ושל תלותה בו.

11. נפסק כי בהתאם להלכות בית המשפט העליון, על מנת להילחם בתופעת האלימות בתוך המשפחה יש לנקוט בענישה מחמירה, ובתי המשפט גוזרים עונשים המבוססים על רכיב מאסר בפועל, כאשר במקרים בהם ההיבטים השיקומיים והטיפוליים משמעותיים קובעים בתי המשפט שעונשי המאסר בפועל ירוצו בדרך של עבודות שירות.

12. בית המשפט קמא קבע כי מתחם הענישה ההולם לכל העבירות שביצע המערער הינו בין 12-25 חודשי מאסר בפועל.

השיקולים לקולא שצוינו על ידי בית המשפט קמא הם:

המערער נטל חלק בהליך טיפולי ועדיין משתתף בקבוצה למניעת אלימות במשפחה; למערער בת הסובלת

מבעיות התפתחותיות; 7 מתוך 8 ילדיו של המערער סמוכים על שולחנו; המתלוננת אינה בקשר עם המערער; עברו הפלילי של המערער אינו כבד וכולל הרשעה אחת משנת 2002 בעבירת העסקת שב"ח; המערער מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל; המערער הביע חרטה והביע רצון להתפייס עם המתלוננת; חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות.

השיקולים לחומרה שצוינו על ידי בית המשפט קמא הם:

חומרת המעשים והצורך להעביר מסר נחרץ כנגד מעשים מסוג זה; עברו הפלילי של המערער שצוין לעיל; התרשמות שירות המבחן ממאפייני אישיותו של הנאשם הכוללים בין היתר נטייה להגיב בתוקפנות למצבי לחץ ותסכול, והעובדה כי המערער לא שולב בהליך טיפולי, ואין בתסקיר המלצה טיפולית בעניינו.

13. בסופו של דבר קבע בית המשפט קמא כי מאחר והחל משנת 2014 כן נוטל המערער חלק באופן עקבי בקבוצה לטיפול באנשים שנקטו באלימות במשפחה, וכן השתלב באופן פעיל בטיפול קבוצתי המיועד לאבות שנהגו באלימות כלפי ילדיהם, במסגרתו רוכש כלים להתמודדות מול ילדיו, יש להעדיף את ההיבט השיקומי, ולסטות לקולא ממתחם הענישה שנקבע.

אשר על כן נגזר על המערער עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לצד מאסר על תנאי ומבחן. בית המשפט קמא לא קיבל המלצת שירות המבחן לפיה יש להסתפק בעונש של"צ וצו מבחן בלבד.

עוד נקבע כי מאחר ותיקון מס' 133 לחוק העונשין עומד להיכנס לתוקף מספר ימים לאחר מתן גזר הדין, כאשר מועד תחילת ריצוי עבודות השירות ובוודאי שסיימם הינם לאחר כניסתו של התיקון לתוקף, נגזרה תקופת מאסר בהתאם לתיקון החדש המאפשר ריצוי מאסר בפועל בן 9 חודשים בעבודות שירות.

כלל העונשים שנגזרו ע"י בית המשפט קמא הם כדלקמן:

א. 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור במשך 3 שנים כל עבירה מהעבירות בהן הורשע או כל עבירה של אלימות פיזית כלפי קטין ויורשע בה בין בתקופת התנאי ובין לאחריו.

ג. העמדת המערער תחת צו מבחן ובפיקוח קצין מבחן למשך 18 חודשים.

ד. פיצוי כספילמתלוננת בסך של 5,000 ₪.

ג. טענות הצדדים (בתמצית):

14. המערער טוען כי לא היה מקום לסטות מהמלצות שירות המבחן ולקבוע עונש של מאסר, אלא היה מקום להעדיף ההיבט השיקומי ולהסתפק בהטלת של"צ וצו מבחן בלבד, מה גם שהיה מקום לתת משקל רב יותר לחלוף הזמן ולחוסר תכלית הענישה.

כן נטען כי ביום מתן גזר הדין היה קבוע בחוק כי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות הינו עד 6

חודשים, ומכאן שבית המשפט לא יכול היה להטיל תקופה ממושכת יותר בת 9 חודשים כפי שנעשה.

15. המשיבה טוענת שאין מקום לסטות מגזר הדין שניתן, שכן בנסיבות המקרה הקשה, העונשים שנגזרו מקלים מאוד, ובית המשפט קמא הלך כברת דרך לקראת המערער.

ד. דיון והכרעה:

16. הלכה פסוקה היא כי אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בעונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים מיוחדים וחריגים בהם הייתה סטייה ממדיניות הענישה המקובלת או כאשר מדובר בטעות מהותית שנפלה בגזר הדין (ראה ע"פ 2358/14 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 21/5/14); ע"פ 4518/12 מדינת ישראל נ' מחמוד סראחין (ניתן ביום 11/6/13)).

המקרים החריגים שהוכרו הם כאשר האיזון בין חומרת העבירות לבין שיקולים פרטניים הנוגעים לעבריון עצמו (כגון נסיבות חייו, עברו הפלילי וסיכויי השיקום) מטים את הכף לגזירת עונש קל יותר או חמור יותר מזה שגזרה הערכאה הדיונית (ראה ע"פ 6347/12 מדינת ישראל נ' שי שרה (ניתן ביום 13/5/13)).

17. אין ספק כי העבירות בהן הורשע המערער הן עבירות חמורות מאוד, כאשר האירוע בכללותו - אירוע שנמשך על פני יותר מיממה, והיה אירוע מתמשך שלא ניתן לומר לגביו כי מדובר בהתפרצות כעסים רגעית, שלא היתה ניתנת לשליטה, ומכאן שמתחם העונש שקבע בית המשפט קמא ראוי ונכון.

בית המשפט קמא אף הלך כברת דרך לטובת המערער בכך שחרג, ובצדק לטעמי, ממתחם הענישה שנקבע זאת בשים לב לכלל הנסיבות המקלות שפורטו בגזר הדין.

18. אין בידי לקבל את טענת המערער כי היה מקום לקבל המלצת שירות המבחן ולהסתפק במקרה דנן בענישה הכוללת של"צ וצו מבחן בלבד.

המלצת שירות המבחן כשמה כן היא - המלצה בלבד, כאשר על בית המשפט מוטלת מלאכת האיזון בין כלל שיקולי הענישה, תוך התייחסות גם לחומרת העבירות, וראה בעניין זה האמור ברע"פ 2588/16 שלבאיה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.9.16):

"....לא מצאתי פגם בכך שהערכאות דלמטא לא אימצו את המלצת שירות המבחן בעניינו של המבקש, ואסביר: תסקיר שירות המבחן משמש כלי עזר חשוב בידי בית המשפט ומסייע לו לעמוד על נסיבותיו האישיות של הנאשם ועל סיכויי שיקומו. עם זאת, בפסיקה נקבע כי תסקיר שירות המבחן איננו מחייב את בית המשפט, אשר בוחן מגוון שיקולים רחב יותר מאלו אותם בוחן שירות המבחן".

עוד ראו ע"פ 1170/15 פלוני נ' מ"י ניתן ביום; רע"פ 8344/15 מחאמיד נ' מ"י ניתן ביום.

19. בנסיבות המקרה דנן: אופן ומשך התעללות המערער בביתו, כאמור לעיל, התעללות הרחוקה מאירוע

נקודתי שניתן אולי היה להסביר (כמובן שלא לקבל או להצדיק) במצוקה רגעית של המערער על רקע נסיבות חייו הקשות הקשורות למות רעייתו, אלא אירוע ארוך ומתמשך על פני למעלה מיממה, למעשה מספר אירועים ברצף, אירועים קשים מאוד, כאשר המערער לא עוצר לרגע אלא ממשיך להתעלל בבתו: הן התעללות פיזית קשה - הכאה ומניעת השינה ממנה, והן התעללות נפשית (מעבר להשלכות ההתעללות הפיזית) הקשורה בדברים שנאמרו, באיומים, כמו גם האיום שלא לספר בבית הספר על שארע, והכל בתקופה רגישה כל כך מבחינת הבת: פטירת אמה ממחלה קשה.

בנסיבות אלו צדק בית המשפט קמא בקביעתו כי לא מצא לנכון לאמץ את המלצות שירות המבחן, ובחר להטיל על המערער מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות, כאשר בעונש זה כן חרג בית המשפט לקולא ממתחם הענישה שנקבע על ידו.

20. יחד עם האמור לעיל ומבלי להפחית במאום מהעבירות הקשות שבוצעו ע"י המערער בבתו הבכורה, סבורה אני כי בשים לב לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה (מעל 6 שנים), העובדה כי מאז לא חזר המערער על מעשיו או על מעשים דומים, כמו גם בהתחשב בעברו הנקי קודם לכן (פרט לעבירה הקשורה בהעסקת שב"ח), ובהתחשב בכלל הנסיבות הנוספות שפירט בית המשפט קמא כנסיבות המצדיקות סטייה לקולא ממתחם הענישה, ובכלל זה ממצבו המשפחתי של המערער - העובדה כי הוא מכלכל 7 ילדים, כאשר מנישואיו השניים יש לו 3 ילדים בגילאים צעירים מאוד (בין גיל שנה ל - 6 שנים), יש להעמיד תקופת המאסר על 6 חודשים אשר ירוצו בעבודות שירות.

21. נוכח קביעתי כאמור לעיל אין צורך לדון בשאלה הנוספת שהעלתה ב"כ המערער - האם רשאי היה בית המשפט קמא להטיל על המערער מאסר בן 9 חודשים שירוצה בעבודות שירות, זאת ימים ספורים טרם כניסתו לתוקף של תיקון 133 שאפשר זאת, תחת הטלת עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות.

בקביעתו הלך בית המשפט קמא בעקבות פסיקות קודמות שנהגו כך - ראה, למשל, ת.פ (מחוזי ירושלים) 8336/4/14 מדינת ישראל נ' מחמוד אסו סנינה כב' הש' דרורי: "**אני ער לכך כי על פי הדיון שהיום, תקופת מאסר בעבודות שירות הינה עד ששה חודשים בלבד. ע"פ חוק העונשין תיקון מס/ 133 הוראת שעה התשע"ח-2018, החל מיום 1/4/19 ניתן לקבוע תקופת מאסר העבודות שירות שאינה עולה על תשעה חודשים. חלק מתקופת עבודות השירות העולה על 6 חודשים, יחול לאחר 1/4/19, ועל כן הוראות חוק זה חלות על הנאשם..**"

ואולם דומה כי הובעה דעה אחרת בבית המשפט העליון המלמדת כי הדרך הנכונה לעשות כן היתה לדחות את מועד הדיון לאחר כניסת התיקון לתוקף, וראה בעניין זה האמור ברע"פ 149/19 קובי פפיאשוילי נ' מדינת ישראל ניתן ביום 10/1/19.

כן אוסיף כי בפסיקה קודמת שנהגה כך אשר צוטטה לעיל נעשה הדבר כאשר ביקש בית משפט לבוא לקראת נאשם ולהקל בעונשו, בעוד שבמקרה דנן דומה **מניסוח** פסק הדין כי השימוש בתיקון נעשה כדי להחמיר עם הנאשם, שכן בית המשפט קמא הבהיר כי יש לסטות מהמלצת שירות המבחן, שלא המליץ על מאסר בפועל,

ובמצב דברים זה דומה כי לא ראוי היה לגזור את התקופה המקסימאלית בה ניתן להמיר המאסר בעבודות שירות אליה התייחס התיקון (שכאמור טרם נכנס לתוקפו במועד גזר הדין), אלא את התקופה המקסימאלית שהיתה עובר לתיקון - 6 חודשים.

כך או כך, ובשים לב לאמור בסעיף 20 לעיל, הדבר ממילא אינו נדרש להכרעה.

ע. חן-ברק, שופטת

הנשיא רון שפירא [אב"ד]

אני מסכים.

אבקש להדגיש כי אלמלא חלוף הזמן הרב וההליך הטיפולי הממושך שעובר המערער היה מקום לגזור עליו עונש חמור בהרבה. לעניין זה דעתי שונה מדעתו של בית משפט קמא וסבור אני כי מתחם העונש בעבירות של התעללות קשה בילדים צריך להיות במנעד רחב יותר ובענישה מקסימאלית משמעותית יותר. עם זאת, במקרה שבפנינו, אינני נדרש להרחיב בעניין מאחר וחלוף הזמן ביחד עם הליך הטיפולי הממושך שעבר המערער מצדיקים את גזירות עונש המאסר בעבודות שירות. לעניין משך התקופה אני מסכים גם כי בנסיבותיו האישיות של המערער ניתן להסתפק בעונש של שישה (6) חודשים, תוך שנבהיר שככל שהיה המערער עצור ימי המעצר לא ינכו מתקופת המאסר שירצה, כאמור, בעבודות שירות.

אציין כי שקלתי עוד האם, בנסיבות המקרה, יש מקום להאריך את תקופת הפיקוח של שירות המבחן על המערער, כל זאת כדי להבטיח המשך ליווי וטיפול ממושך. ואולם בשים לב לחלוף הזמן וההליך הממושך שכבר עבר המערער החלטתי, בסופו של יום, שאין מקום להתערב ברכיב זה של ענישה.

**ר. שפירא, נשיא
[אב"ד]**

השופטת בטינה טאובר

אני מסכימה ומצטרפת לחברי למותב.

ב. טאובר, שופטת

הוחלט לקבל את הערעור על חומרת העונש באופן חלקי, כמפורט בפסק דינה של השופטת ע. חן-ברק. תקופת המאסר אותה ירצה המערער תעמוד על שישה (6) חודשים. ככל שהמערער היה עצור לא ינוכו ימי המעצר מתקופת ריצוי המאסר בעבודות שירות. יתר חלקי גזר הדין יישארו בעינם ללא שינוי.

מאחר והמועד שנקבע לתחילת ריצוי עבודות השירות חלף אנו מורים כי המערער יתייצב אצל הממונה על עבודות השירות ביום 4.8.19 עד השעה 9:00 במפקדת עבודות השירות, בימ"ר עמקים המצוי במתחם תחנת משטרת טבריה בכתובת דרך הציונות 14 טבריה. טלפונים: 04-6728405, 04-6728421, 08-9775099. הממונה על עבודות השירות ידווח לבית המשפט על קליטתו של המערער לריצוי המאסר בעבודות שירות.

אנו מבהירים למערער כי אם יפר את הוראות הממונה על עבודות השירות ו/או יבצע עבירה נוספת בתקופת ריצוי העונש ניתן יהיה להפקיע את עבודות השירות ולהורות על ריצוי יתרת המאסר כמאסר בפועל במתקן כליאה.

עוד אנו מבהירים, בשים לב לתקופת המבחן בה הועמד המערער, כי אם יפר את הוראות שירות המבחן ו/או יבצע עבירה נוספת כל שהיא בתקופת הפיקוח ניתן יהיה להחזיר את הדין בעניינו לבית משפט קמא כדי שיגזור את עונשו שוב.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ט, 18 יולי 2019, במעמד המערער וב"כ הצדדים.

ע. חן-ברק, שופטת

ב. טאובר, שופטת

**ר. שפירא, נשיא
[אב"ד]**